

ivan skubin

*en sam
let ptice v
človeku...*

14. oktober–10. november 2017

Moja pot ...

Še pred dobrim desetletjem sem menil, da glina ni moj element. Igraje sem z nekaj gnetljaji izoblikoval majhnega konjiča z mislijo, da sem z glino opravil. A izkazalo se je ravno nasprotno. Glina, *materia prima*, ki nosi v sebi genetski spomin na začetek in konec, mi je omogočila vstop v svetove, v katerih se je ustvarjalni naboj, ki sem ga bil začutil že v mladih letih in me je sprva gnal v pisateljstvo, lahko izrazil. Tako sem postal ustvarjalec v glini, nenehno raziskujoč njene danosti in možnosti. Z neko magično močjo je odprla pot ustvarjalnemu izviru v meni.

Rodil sem se v Brdih, kjer živim in delam. Zemljo in njeno prvinskost dobro poznam, saj sem bil vzrasel z njo. Toda moja pot v svet keramike je bila kljub temu tlakovana z nešteti poskusi in napakami, eksperimentiranjem in različnim izpopolnjevanjem pri domačih in tujih strokovnjakih, na simpozijih in v kolonijah.

V osemnajstih letih ustvarjanja na področju keramike sem imel več kot sto samostojnih in skupinskih razstav v Sloveniji, Italiji, Avstriji, na Portugalskem, v Srbiji, na Madžarskem, v Nemčiji, Belgiji, Španiji. Bil sem izbran za nacionalna in mednarodna tekmovanja s področja keramike in druga umetniška tekmovanja. Sodeloval sem v nacionalnih in mednarodnih umetniških projektih, likovnih kolonijah in delavnicah. Moje delo je bilo večkrat nagrajeno, dvakrat tudi z grand prixom na mednarodnem ex tempore keramike v Piranu. V letu 2016 sem se poleg uvrstitve na državno razstavo in zlatega priznanja JSKD ter posebnega priznanja na tematski razstavi v Krškem uvrstil v izbor za mednarodno razstavo keramike v Barceloni in prejel prvo nagrado na mednarodnem razpisu v Italiji, čemur je sledilo povabilo na mednarodno rezidenco umetnikov v Franciji, letos pa sem se uvrstil na dve mednarodni selekciji za keramiko, v Španiji in na Portugalskem.

Ustvarjanje mi izpolnjuje željo, ki tli v človeku, odkar je bil poklican v bivanje: željo po preseganju sebe, lastne omejenosti, po preseganju določenega. Usojenega. Daje mi možnost poleta preko horizonta. S svojimi rokami bi rad ustvaril lepoto, popolno lepoto, absolutno.

Hkrati pa se zavedam, da so moje stvaritve le slutnja o njej, in da moja forma, nastala na zemlji in vzpenjajoča se k nebu, ostaja nedokončana, na pol poti ...

Ivan Skubin

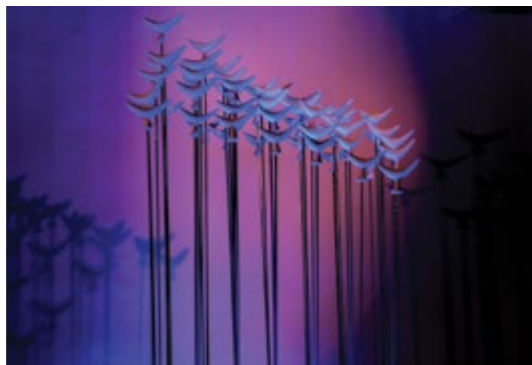
Prva stran
Anima, 2009, šamotirana glina,
25 x 25 x 60 cm

Ikaros, 2013, kamenina, 14 x 12 x 98 cm

Instalacija ptice, 2017, šamotirana glina, metal,
100 x 100 x 200 cm

Feniks, 2012, šamotirana glina, metal, 64 x 8 x 56 cm

Umetnost Ivana Skubina

V današnjem času je ogromno del poimenovanih »umetniško delo« in se na prvi pogled zdijo privlačna ter so atraktivnih oblik in barv. Velikokrat nastanejo zaradi marketinških, komercialnih in ekonomskih potreb. Ta dela se rodijo iz napačnih razlogov, v sebi ne nosijo prave moči in se sčasoma razblinijo in utonejo v pozabo. Resnična in prava umetniška dela pa so tista, ki izražajo ideje in vsebine, ki ne presahnejo, predvsem pa se rodijo iz globin srca in duše umetnika. To je potem umetnost, ki v sebi nosi tisto pravo moč in s tem na tihi način gane drugega.

Prav takšna je keramika umetnika Ivana Skubina, ki prihaja z Brega pri Golem Brdu, iz Goriških Brd. V svojem dosedanjem ustvarjalnem obdobju je ustvaril impresiven opus. Imel je številne razstave tako v Sloveniji kot v tujini. Ni presenetljivo, da je prejel prestižne nagrade na domačih in mednarodnih keramičnih tekmovanjih. Prejel je tudi prvo

nagrado za delo Plesalka na mednarodnem razpisu *Ceramic&Colours Award Faenz v Faenzi v Italiji (2016)*, na katerem so sodelovali najvidnejši ustvarjalci na področju keramične umetnosti.

Tehnika raku, v kateri ustvarja, je starodavna japonska tehnika žganja gline. Nastala je v Kyotu v 16. stoletju za potrebe izdelovanja posodic za njihovo obredno pitje čaja. Beseda raku pomeni osvoboditev, veselje. Ta tehnika žganja omogoča izdelavo neponovljivih in unikatnih del. Pri takšnem ustvarjanju sodelujejo vsi štirje osnovni elementi narave: ogenj, voda, zrak in zemlja. Prav zemlja je tista živa materija, ki je našemu umetniku še posebej pri srcu. Živita v posebni simbiozi. Iz nje izhaja glina, material, ki ga avtor samo s svojimi rokami in brez vrtenja pretvori v edinstvene skulpture. Zemlja mu daje neposredno tudi eno izmed snovi (pepel iz vinskih trt) za glazuro, s katero znova in znova eksperimentira.

Ivan Skubin se torej z izraznim sredstvom keramike dotika najglobljih humanističnih vprašanj človeka, ki se manifestirajo pred nami v njegovih stiliziranih skulpturah, ki so polne simbolike. V njih čudovito združi vsebinsko in likovno govorico. Pradavni motivi, ki so imeli v vsaki kulturi svojski pomen, spregovorijo skozi moderno formo. Njegova dela lahko govorijo o človeku, ki se ga polasti pohlep, ki stremi preko mej mogočega. Neizogibno je, da doživi Ikarov padec, saj ni znal najti zlate sredine. To antično Ovidovo prisposodoblo lahko razumemo tudi na način želje po osvoboditvi Ikarja.

Skubin vedno z novimi motivi prikaže usodo človeka, ki je ujetnik lastne narcistične podobe, svojih misli, preteklosti in družbe, v kateri živi. To ikonografsko vsebino avtor izrazi tudi s svojimi Jetniki, ki so postavljeni frontalno v črne bokse, iz katerih ne izstopijo, ali pa jih razporedi v krožno kompozicijo, nad

Čuvarja praga, 2013, kamenina, šamotirana glina, 35 x 15 x 190 cm (2x)

njih pa postavi figuro Čuvaja, ki spominja na Rodinovega Misleca. Figure se vrtijo v krogu, v peklu svojih misli. Ne vedo, da svoboda, po kateri hrepenijo, ni dosegljiva z razumom.

Edina pot, ki vodi človeka iz te današnje »Platonove votline«, vodi preko lepote srca. Pomeni ozreti se vase, v svojo bit in s tem paradoksalno stran od sebe, k drugemu. Tako se rodi pesem dvojine.

Svobodo pa subjekt najde predvsem v poletu, ki išče resnico. Tako kot Ptice Ivana Skubina, ki se osvobajajo kletk selfijev, materializma ter banalnosti vsakdana. Kot Feniks se vzdigajo iz pogorišča svoje grotesknosti in lahko poletijo navzgor, preko horizonta k Izvorni lepoti in ljubezni.

To pot nam na edinstven način prikazuje delo z naslovom Anima. Duša, ki se osvobaja materije oz. telesnosti, ki v sebi združuje zemeljsko in božansko. Umetnik tu na zelo izviren način preobrazil helenistični motiv, da

nam čez likovni jezik prikaže Animo, ki doseže »zmago«. Da to »zmago« obdržimo, moramo pred svoja »svetišča«, pred vrata svojih src postaviti Stražarje. Že v asirski kulturi so postavljali pred vhode v palače monumentalne figure krilatih stražarjev z namenom, da bi odganjali zle duhove. Najbolj znan lik varuha izvira iz egipčanske umetnosti. Sfiniga, ki ima levje telo in človeško glavo, še danes varuje »sveti prostor« Keopsove piramide.

Umetnik Ivan Skubin s svojo vsebino in na videz preprosto formo, ki je v bistvu zelo zahtevna, doseže, da njegove umetnine živijo pred nami in nam skozi intimno gledanje tiho šepetajo umetnikovo, našo in svojo zgodbo, ki je tako nežna, lepa, globoka in večna.

Maja Pangos, umetnostna zgodovinarica

Sfinigi, 2009, raku, 33 x 12 x 65 cm, 25 x 10 x 73 cm

Ujetniki, 2017, raku, metal, 20 x 200 cm